

Opinii particulare

De cînd știu că există moartea, bătrînețea mi se pare destul de suportabilă.

★ În tinerețe eram trist fiindcă mă gîndeam la mine, astăzi sînt trist fiindcă mă gîndesc la alții.

★ Dragul meu, e ușor să fii om de onoare cînd ești acoperit de onoruri. Să te vad cum ai arăta dacă ai fi silit să dormi sub poduri.

★ Scrisul meu n-are decît un singur secret: spun cu voce tare ceea ce alții gîndesc în taină.

★ Se încheie tratate de pace, nu s-a încheiat însă niciodată un tratat de război.

★ Nu te mai iubesc. Ți-am văzut scheletul la radiografie și ești la fel ca toate celelalte.

★ Nu te poți apăra de dușmani decît făcîndu-ți-i prieteni. Cu amicii, recunosc, e mai greu.

★ Cînd spunem, îndoliați, că prietenul X ne-a părăsit, adevărul este că lumea îl părăsise de multă vreme. Murim în conștiința semenilor noștri înainte de a deceda.

★ Vorbim atîta de „contemporaneitate”, că riscăm să devenim anacronici.

★ Nu există scriitor de avangardă. Unele epoci sînt în întîrziere.

★ Cînd cineva îmi declară că e om de bună credință, devin subit bănuitor: își prepară justificarea pentru erorile lui viitoare. De aceea nu caut oameni de bună credință. Cei de credință pur și simplu îmi ajung.

Tinere, ai în ochi o flacără, dar nu observ în ei nici o lumină.

★ Straniu: azi e mai ușor să fii un sfînt decît un om.

★ Cinismul e răutatea deșteptului și inconștiența prostului.

★ Toată literatura lumii e un imens, neîntrerupt, plagiat. Fac excepție de la regulă ineptiile grafomanilor. Acelea sînt, recunosc, într-adevăr, originale.

★ Pedepsește-mă dar nu mă amenința. În pedeapsă gravă, degradantă, nu e sancțiunea, ci așteptarea ei.

★ Între cele două extreme: a trăi, a muri, majoritatea oamenilor preferă soluția de mijloc: a trăi ca un mort. Cînd ar fi fost atît de simplu să alegă: a muri ca un om.

★ Am oroare de intransigenți. Îi suspectez de cele mai abjecte trădări tănuite. Adevărații intransigenți sînt supli.

★ Granița între demnitate și orgoliu o asigură modestia.

★ Universul ptolemeic, cu soarele învîrtindu-se în jurul farfuriei pămîntești, era profund eronat. Dar ce recompensă fertilă pentru orgoliile omului! Dovadă operele create atunci. Ce pretenții aveți de la noi care ne naștem cu sentimentul nimicniciei noastre fatale?

★ Cu viteza exorbitantă a sborurilor spre lună, ne trebuie, ca să ajungem pînă la cea mai apropiată stea, cinci mii de ani. Sînt iremediabil dezolat: călătorim în cosmos cu diligența.